

Suvestinė redakcija nuo 2010-01-01 iki 2010-04-29

Isakymas paskelbtas: Žin. 2008, Nr. [1-29](#), i. k. 1072050ISAK001K-388

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTRO
Į S A K Y M A S

**DĖL VIEŠOJO SEKTORIAUS APSKAITOS IR FINANSINĖS ATSKAITOMYBĖS
1-OJO STANDARTO PATVIRTINIMO**

2007 m. gruodžio 28 d. Nr. 1K-388
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymo (Žin., 2001, Nr. [99-3515](#); 2003, Nr. [123-5586](#); 2007, Nr. [68-2654](#)) 3 straipsnio 5 dalimi:

1. T v i r t i n u 1-ąjį viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartą „Finansinių ataskaitų rinkinio pateikimas“ (pridedama).

2. Šis standartas turi būti taikomas sudarant 2010 m. sausio 1 d. ir vėliau prasidedančių laikotarpių finansinių ataskaitų rinkinį.

Punkto pakeitimai:

Nr. [1K-444](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 147-5920 (2008-12-23), i. k. 1082050ISAK001K-444

FINANSŲ MINISTRAS

RIMANTAS ŠADŽIUS

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos finansų ministro
2007 m. gruodžio 28 d.

įsakymu Nr. 1K-388

(Lietuvos Respublikos finansų ministro
2009 m. gruodžio 24 d.

įsakymo Nr. 1K-476

redakcija)

1-ASIS VIEŠOJO SEKTORIAUS APSKAITOS IR FINANSINĖS ATSKAITOMYBĖS STANDARTAS „INFORMACIJOS PATEIKIMAS FINANSINIŲ ATASKAITŲ RINKINYJE“

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. 1-asis viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartas „Informacijos pateikimas finansinių ataskaitų rinkinyje“ (toliau – šis standartas) nustato viešojo sektoriaus subjekto finansinių ataskaitų rinkinio (toliau – finansinių ataskaitų rinkinys) tikslus, sudėtį, bendruosius finansinių ataskaitų informacijos reikalavimus.

2. Šis standartas vienodai taikomas ir viešojo sektoriaus subjektui, rengiančiam atskirų finansinių ataskaitų rinkinį, ir viešojo sektoriaus subjektui, rengiančiam konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinį.

3. Konkrečių finansinių ataskaitų sudarymo, ūkinių operacijų ir ūkinių įvykių pripažinimo, įvertinimo, registravimo apskaitoje, rodymo finansinėse ataskaitose ir informacijos atskleidimo tvarka nustatyta kituose viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartuose (toliau – VSAFAS).

4. Konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkiniui šis standartas taikomas tiek, kiek jo sudarymo tvarkos ir informacijos pateikimo jame nereglementuoja 15-asis VSAFAS „Konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinys ir investicijos į kontroliuojamus subjektus“.

5. Tarpinių finansinių ataskaitų rinkiniui šis standartas taikomas tiek, kiek jo sudarymo tvarkos ir informacijos pateikimo jame nereglementuoja 23-iasis VSAFAS „Tarpinių finansinių ataskaitų rinkinys“.

6. Šiame standarte vartojamos sąvokos:

Apskaitos politika – apskaitos principai, apskaitos metodai ir taisyklės, skirti viešojo sektoriaus subjekto apskaitai tvarkyti ir finansinėms ataskaitoms sudaryti.

Dabartinė vertė – vertinant turtą – diskontuota būsimojo laikotarpio pinigų srautų suma, kuria įvertinamas turtas ir kurią, kaip tikimasi, turtas turėtų uždirbti ateityje įprastinėmis veiklos sąlygomis. Vertinant įsipareigojimus – diskontuota būsimojo laikotarpio pinigų srautų suma, kuria vertinami įsipareigojimai ir kurios prireiks įsipareigojimams įvykdyti normaliomis rinkos sąlygomis.

Finansinių ataskaitų diena – paskutinė ataskaitinio laikotarpio diena.

Grynoji realizavimo vertė – realizavimo vertė atėmus įvertintas turto vieneto gamybos baigimo ir turto pardavimo, perleidimo ar mainų išlaidas.

Įsigijimo ar pasigaminimo savikaina – sumokėta ar mokėtina pinigų ar pinigų ekvivalentų suma ar kito mainais atiduoto ar sunaudoto turto vertė įsigyjant ar pasigaminant turtą.

Įsipareigojimo įsigijimo savikaina – įsipareigojimui įvykdyti reikalinga pinigų arba pinigų ekvivalentų suma, kurią numatoma sumokėti esant normalioms veiklos sąlygoms.

Realizavimo vertė – pinigų arba pinigų ekvivalentų suma, kurią galima gauti pardavus turtą esamomis rinkos kainomis, o įsipareigojimų – nediskontuota jų įvykdymo suma, kurios prireiktų įsipareigojimams įvykdyti normaliomis rinkos sąlygomis.

Tikroji vertė – suma, už kurią gali būti apsieista turtu ar paslaugomis arba už kurią

gali būti įskaitytas tarpusavio įsipareigojimas tarp nesusijusių šalių, kurios ketina pirkti arba parduoti turtą arba įskaityti tarpusavio įsipareigojimą.

Viešojo paslauga – veikla vykdančios teisės aktais pavestas valstybės ar savivaldybių funkcijas ir programas.

Viešojo sektoriaus subjekto asocijuotasis subjektas (toliau – asocijuotasis subjektas) – subjektas, kuriam viešojo sektoriaus subjektas daro reikšmingą poveikį. Reikšmingas poveikis yra tada, kai viešojo sektoriaus subjektas turi kito subjekto dalyvių susirinkime ne mažiau kaip 20 procentų, bet ne daugiau kaip 50 procentų balsų priimančioms sprendimus arba kitais VSAFAS nustatytais atvejais.

Viešojo sektoriaus subjekto įplaukos (toliau – įplaukos) – viešojo sektoriaus subjekto gaunami pinigai.

Viešojo sektoriaus subjekto turtas (toliau – turtas) – materialiosios, nematerialiosios ir finansinės vertybės, kurias viešojo sektoriaus subjektas valdo, naudoja ir (arba) kuriomis disponuoja ir kurias naudodamas tikisi gauti ekonominės naudos arba gali teikti viešąsias paslaugas.

7. Kitos šiame standarte vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos vartojamos Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatyme (Žin., 2001, Nr. [99-3515](#); 2008, Nr. [137-5372](#)), Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatyme (Žin., 2007, Nr. [77-3046](#); 2008, Nr. [137-5370](#)) ir kituose VSAFAS.

II. FINANSINIŲ ATASKAITŲ RINKINIO TIKSLAI

8. Finansinių ataskaitų rinkinio tikslas – pateikti informaciją apie viešojo sektoriaus subjekto finansinę būklę, veiklos rezultatus, grynojo turto pokyčius ir pinigų srautus, kuria naudojasi daugelis vartotojų priimdami ir vertindami sprendimus dėl išteklių paskirstymo ir jų naudojimo teikiant viešąsias paslaugas.

9. Finansinių ataskaitų rinkinio informacijos vartotojai yra mokesčių mokėtojai, valstybės institucijos ir įstaigos, viešojo sektoriaus subjekto kreditoriai, tiekėjai, darbuotojai ir kiti vartotojai.

10. Finansinių ataskaitų rinkinyje teikiama informacija apie viešojo sektoriaus subjekto:

- 10.1. turtą;
- 10.2. finansavimo sumas;
- 10.3. įsipareigojimus;
- 10.4. grynąjį turtą;
- 10.5. pajamas;
- 10.6. sąnaudas;
- 10.7. pinigų srautus.

11. Viešojo sektoriaus subjekto finansinėse ataskaitose (toliau – finansinės ataskaitos) teikiama informacija:

- 11.1. apie finansinių išteklių šaltinius, jų paskirstymą ir panaudojimą;
- 11.2. apie viešojo sektoriaus subjekto veiklos finansavimo šaltinius;
- 11.3. apie viešojo sektoriaus subjekto finansinę būklę ir jos pokyčius;
- 11.4. reikalinga viešojo sektoriaus subjekto galimybėms finansuoti savo veiklą ir vykdyti įsipareigojimus įvertinti;
- 11.5. reikalinga viešojo sektoriaus subjekto veiklai pagal jos pajamų ir sąnaudų pobūdį ir rezultatus įvertinti;
- 11.6. reikalinga planuoti ar numatyti išteklius, kurių reikės veiklai tęsti ar kurie turės būti gauti vykdančios veiklą ateityje, taip pat su veikla susijusiai rizikai ir neapibrėžtumui;
- 11.7. kitai analizei atlikti.

III. FINANSINIŲ ATASKAITŲ RINKINIŲ SUDĖTIS

12. Finansinių ataskaitų rinkiniai yra dviejų lygių:

12.1. žemesniojo lygio finansines ataskaitas sudaro visi viešojo sektoriaus subjektai ir viešojo sektoriaus subjektų grupės, išskyrus valstybę ir savivaldybes. Remiantis keliamais šio lygio ataskaitų reikalavimais, sudaromi viešojo sektoriaus subjektų grupių, išskyrus valstybę ir savivaldybes, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkiniai;

12.2. aukštesniojo lygio finansines ataskaitas sudaro tik valstybė ir savivaldybės. Remiantis keliamais šio lygio ataskaitų reikalavimais, sudaromi valstybės, savivaldybių konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkiniai ir nacionalinis finansinių ataskaitų rinkinys. Aukštesniojo lygio finansinės ataskaitos yra konsoliduotosios finansinės ataskaitos, kurių sudarymo reikalavimus nustato 15-asis VSAFAS „Konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinys ir investicijos į kontroliuojamus subjektus“.

13. Žemesniojo ir aukštesniojo lygių metinių finansinių ataskaitų rinkinius sudaro šios ataskaitos:

13.1. finansinės būklės;

13.2. veiklos rezultatų;

13.3. pinigų srautų;

13.4. grynojo turto pokyčių;

13.5. aiškinamasis raštas.

14. Finansinių ataskaitų sudarymo tvarka nustatyta 2-ajame VSAFAS „Finansinės būklės ataskaita“, 3-iajame VSAFAS „Veiklos rezultatų ataskaita“, 4-ajame VSAFAS „Grynojo turto pokyčių ataskaita“, 5-ajame VSAFAS „Pinigų srautų ataskaita“, 6-ajame VSAFAS „Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas“, 15-ajame VSAFAS „Konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinys ir investicijos į kontroliuojamus subjektus“ ir 23-iajame VSAFAS „Tarpinių finansinių ataskaitų rinkinys“.

IV. BENDRIEJI APSKAITOS PRINCIPAI

15. Viešojo sektoriaus subjektai, tvarkydami apskaitą ir sudarydami finansinių ataskaitų rinkinį, turi vadovautis šiais bendraisiais apskaitos principais:

15.1. subjekto;

15.2. veiklos tęstinumo;

15.3. periodiškumo;

15.4. pastovumo;

15.5. piniginio mato;

15.6. kaupimo;

15.7. palyginimo;

15.8. atsargumo;

15.9. neutralumo;

15.10. turinio viršenybės prieš formą.

16. Visi bendrieji apskaitos principai apibrėžti Viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatyme. Šiame standarte jie tik papildomai paaiškinami.

17. Subjekto principas reiškia, kad kiekvienas finansinių ataskaitų rinkinį sudarantis viešojo sektoriaus subjektas laikomas atskiru vienetu ir į finansinių ataskaitų rinkinį turi būti įtrauktas tik to viešojo sektoriaus subjekto nuosavas arba patikėjimo teise valdomas, naudojamas ir disponuojamas valstybės ar savivaldybės turtas, finansavimo sumos ir įsipareigojimai, grynasis turtas, pajamos ir sąnaudos bei pinigų srautai.

18. Veiklos tęstinumo principas reiškia, kad:

18.1. finansinės ataskaitos rengiamos remiantis prielaida, kad viešojo sektoriaus subjektas laikysis veiklos tęstinumo principo ir tęs veiklą po finansinių ataskaitų dienos bei atliks jam pavestas valstybės ar savivaldybių funkcijas ir vykdys teisės aktuose bei sutartyse nustatytus įsipareigojimus;

18.2. veiklos tęstinumo įvertinimą, atsižvelgdami į visą turimą laikotarpio po finansinių

ataskaitų dienos informaciją, turėtų atlikti asmenys, atsakingi už finansinių ataskaitų parengimą. Jeigu žinoma, kad viešojo sektoriaus subjekto steigėjas priėmė sprendimą dėl jo veiklos nutraukimo ir teisės aktų nustatyta tvarka yra parengtas bei patvirtintas likvidavimo projektas arba atsirado aplinkybės, dėl kurių teisės aktų nustatyta tvarka viešojo sektoriaus subjektas gali būti likviduotas, sudarant finansinių ataskaitų rinkinį reikia nustatyti veiklos tęstinumo principo taikymo pagrįstumą ir susijusią informaciją (pavyzdžiui, apie kitam viešojo sektoriaus subjektui perduodamą turtą ir įsipareigojimus) pateikti aiškinamajame rašte;

18.3. jeigu finansinės ataskaitos sudaromos nesilaikant veiklos tęstinumo principo, turi būti nurodytas šis faktas, priežastis, dėl kurios viešojo sektoriaus subjektas nesilaikė veiklos tęstinumo principo, ir apskaitos politikos pakeitimai dėl jo nesilaikymo;

18.4. veiklos tęstinumo principas netaikomas valstybei.

19. Periodiškumo principas reiškia, kad finansinių ataskaitų rinkinys sudaromas ataskaitiniam laikotarpiui pasibaigus. Ataskaitiniai laikotarpiai nustatyti teisės aktuose.

20. Kai išskirtinėmis aplinkybėmis pateikiamas trumpesnio nei nustatyto ataskaitinio laikotarpio finansinių ataskaitų rinkinys (pavyzdžiui, steigimo, reorganizavimo arba likvidavimo atvejais), be finansinių ataskaitų laikotarpio, viešojo sektoriaus subjektas turi nurodyti:

20.1. priežastį, dėl kurios finansinių ataskaitų laikotarpis nesutampa su nustatytuoju ataskaitiniu laikotarpiu;

20.2. faktą, kad tam tikrų finansinių ataskaitų, pavyzdžiui, finansinės veiklos rezultatų, grynojo turto pokyčių, pinigų srautų, ir susijusių pastabų lyginamųjų sumų negalima palyginti.

21. Pastovumo principas reiškia, kad viešojo sektoriaus subjektas pasirinktą apskaitos politiką turi taikyti nuolat arba gana ilgą laiką, nebent reikšmingi įvykiai ar aplinkybės lemtų būtinybę pakeisti apskaitos politiką, siekiant teisingiau rodyti viešojo sektoriaus subjekto finansinių ataskaitų dieną turėtą turtą, finansavimo sumas, įsipareigojimus, grynąjį turtą ir ataskaitinio laikotarpio pajamas ir sąnaudas, ir (arba) to būtų reikalaujama pagal galiojančių VSAFAS pereinamąsias nuostatas arba pagal pasikeitusias šių standartų nuostatas.

22. Piniginio mato principas reiškia, kad visas viešojo sektoriaus subjekto turtas, finansavimo sumos, įsipareigojimai, grynasis turtas, pajamos ir sąnaudos finansinėse ataskaitose rodomi pinigine išraiška.

23. Kaupimo principas reiškia, kad ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai apskaitoje registruojami tada, kai jie įvyksta, ir pateikiami to ataskaitinio laikotarpio finansinėse ataskaitose. Pagal kaupimo principą pajamos registruojamos tada, kai jos uždirbamos, o sąnaudos – tada, kai jos padaromos, neatsižvelgiant į pinigų gavimą ar išmokėjimą.

24. Palyginimo principas reiškia, kad finansinėse ataskaitose turi būti teikiama ataskaitinio ir praėjusio mažiausiai vieno prieš ataskaitinį laikotarpį ataskaitinio laikotarpio informacija. Jei šio standarto 35 punkte nurodytu atveju buvo pakeisti finansinių ataskaitų straipsnių įvertinimo metodai, straipsnių pateikimas ar grupavimas, praėjusio ataskaitinio laikotarpio sumos, kurias norima palyginti su ataskaitinių metų sumomis, turi būti pateikiamos 7-ajame VSAFAS „Apskaitos politikos, apskaitinių įverčių keitimas ir klaidų taisymas“ nustatyta tvarka. Pagal palyginimo principą pajamos, uždirbtos per ataskaitinį laikotarpį, siejamos su sąnaudomis, padarytomis uždirbant tas pajamas. Finansinės ataskaitos turi būti parengtos taip, kad jose pateikiamos informacijos vartotojai galėtų palyginti pateiktus duomenis su kitų ataskaitinių laikotarpių bei kitų viešojo sektoriaus subjektų finansinėse ataskaitose pateiktais duomenimis ir teisingai įvertinti viešojo sektoriaus subjekto finansinės būklės pokyčius.

25. Atsargumo principas reiškia, kad:

25.1. viešojo sektoriaus subjektas pasirenka tokius apskaitos metodus, kuriais vadovaujantis turto, finansavimo sumų, įsipareigojimų, grynojo turto, pajamų ir sąnaudų vertė negali būti nepagrįstai padidinta arba nepagrįstai sumažinta;

25.2. rengiant finansinių ataskaitų rinkinį, turi būti pagrindžiami visi subjektyvūs vertinimo kriterijai, pavyzdžiui, skolos, kurių nesitikima atgauti, įvairūs atidėjiniai, sukauptos lėšos. Finansinių ataskaitų rengėjai turi užtikrinti, kad finansinių ataskaitų informacija būtų patikima, t. y. turtas, finansavimo sumos, įsipareigojimai, grynasis turtas, pajamos ir sąnaudos nėra nurodyti nepagrįstai padidinta arba sumažinta verte.

26. Neutralumo principas reiškia, kad finansinėse ataskaitose pateikta informacija turi būti objektyvi ir nešališka. Jos pateikimas neturi priklausyti nuo siekio priversti apskaitos informacijos vartotojus priimti viešojo sektoriaus subjektui palankius sprendimus ir neturi būti siekiama iš anksto numatyto rezultato.

27. Turinio viršenybės prieš formą principas reiškia, kad ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai apskaitoje registruojami pagal jų turinį ir ekonominę prasmę, o ne tik pagal teisinę formą. Ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai turi būti apskaitoje registruoti ir pateikti finansinėse ataskaitose pagal jų turinį ir ekonominę prasmę net ir tada, kai toks jų pateikimas skiriasi nuo jų teisinės formos.

Pavyzdys. Viešojo sektoriaus subjektas pasirašė veiklos nuomos sutartį, pagal kurią nuomojamas tam tikras turtas, pavyzdžiui, automobilis. Nors buvo pasirašyta veiklos nuomos sutartis, tačiau nuomos mokėjimų periodas sutapo su šio turto ekonominio tarnavimo laikotarpiu ir (arba) nuomos išmokų suma artima automobilio vertei nuomos pradžioje. Tai yra, nors sutartyje nurodyta veiklos nuoma, pagal savo esmę ši sutartis atitiko finansinės nuomos (lizingo) kriterijų. Todėl viešojo sektoriaus subjektas turėtų rodyti šį turtą ir finansinės nuomos įsipareigojimus savo finansinėse ataskaitose, nors pagal sutartį jis neįgijo nuosavybės teisės į automobilį.

V. BENDRIEJI FINANSINIŲ ATASKAITŲ INFORMACIJOS REIKALAVIMAI

28. Finansinių ataskaitų rinkinys turi būti sudaromas pagal paskutinės ataskaitinio laikotarpio dienos duomenis. Vėliau įvykusių ūkinių operacijų ir ūkinių įvykių apskaita ir informacijos apie juos pateikimas finansinėse ataskaitose reglamentuojamas 18-ajame VSAFAS „Atidėjiniai, neapibrėžtieji įsipareigojimai, neapibrėžtasis turtas ir poataskaitiniai įvykiai“.

29. Viešojo sektoriaus subjektas, kurio finansinių ataskaitų rinkinys parengtas pagal VSAFAS, turi tai nurodyti aiškinamajame rašte. Jei viešojo sektoriaus subjektas tvarko apskaitą nesilaikydamas nors vieno VSAFAS ar jo reikalavimo, tuomet jis negali tvirtinti, kad finansinių ataskaitų rinkinys parengtas pagal VSAFAS.

30. Viešojo sektoriaus subjektai, kurie Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka privalo taikyti VSAFAS, privalo laikytis visų juose išdėstytų nuostatų. Nukrypimai nuo VSAFAS neleidžiami, išskyrus atvejus, nustatytus Viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatyme.

31. Aplinkybės, dėl kurių būtina nukrypti nuo standartų dėl įstatymų reikalavimų, turėtų susiklostyti ypač retai, o būtinybė nukrypti nuo standartų kiekvienu atveju bus rimtai svarstoma ir objektyviai vertinama. Tačiau, jeigu toks poreikis atsiranda, svarbu, kad finansinių ataskaitų informacijos vartotojai žinotų, jog viešojo sektoriaus subjektas ne visais reikšmingais atžvilgiais laikėsi VSAFAS. Taip pat svarbu, kad šios informacijos vartotojams būtų suteikta pakankamai informacijos, leidžiančios aiškiai spręsti, ar būtinas nukrypimas, ir pateikti apskaičiuotus pataisymus, kurių reikėtų laikantis konkretaus standarto.

32. Siekiant, kad finansinėse ataskaitose būtų teisingai rodomas viešojo sektoriaus subjekto turtas, finansavimo sumos, įsipareigojimai, grynasis turtas, pajamos ir sąnaudos, turi būti:

32.1. pagal šio standarto 33 punktą pasirenkama ir taikoma apskaitos politika;

32.2. atskleidžiama papildoma informacija, jeigu VSAFAS reikalavimų nepakanka, kad finansinių ataskaitų informacijos vartotojai gautų informaciją, leidžiančią suprasti tam tikrų ūkinių operacijų ar ūkinių įvykių įtaką viešojo sektoriaus subjekto finansinei būklei ir veiklos rezultatams.

33. Viešojo sektoriaus subjekto vadovas turi pasirinkti ir taikyti tokią apskaitos politiką, kad finansinės ataskaitos atitiktų kiekvieno taikytino VSAFAS reikalavimus. Jeigu nėra konkretaus reikalavimo, viešojo sektoriaus subjekto vadovas turi pasirinkti tokią apskaitos politiką, kuri garantuotų, kad finansinėse ataskaitose teikiama informacija:

33.1. tinkama finansinių ataskaitų informacijos vartotojų sprendimams priimti;

33.2. patikima, nes:

33.2.1. teisingai rodo viešojo sektoriaus subjekto finansinius rezultatus ir finansinę būklę;

33.2.2. atskleidžia ūkinių operacijų ir ūkinių įvykių ekonominę prasmę, ne vien teisinę formą;

33.2.3. nešališka, netendencinga;

33.2.4. pateikta taikant atsargumo principą;

33.3. visais reikšmingais atžvilgiais išsamūs.

34. Pasirinkta apskaitos politika gali būti pakeista tik vadovaujantis 7-uoju VSAFAS „Apskaitos politikos, apskaitinių įverčių keitimas ir klaidų taisymas“ ir turi būti taikoma vienodai visiems finansinių ataskaitų straipsniams, kuriems turi įtakos apskaitos politikos keitimas.

35. Finansinių ataskaitų formos, teikiamos VSAFAS, yra privalomos, jei juose nenurodyta kitaip, todėl viešojo sektoriaus subjektas negali pats keisti informacijos pateikimo ir grupavimo tvarkos. Viešojo sektoriaus subjektas gali pakeisti informacijos finansinėse ataskaitose pateikimą tik tais atvejais, kai tai leidžia VSAFAS.

36. Kai ataskaitiniu laikotarpiu šio standarto 35 punkte nurodytu atveju pakeičiama finansinių ataskaitų straipsnių pateikimo ar grupavimo tvarka, norint užtikrinti finansinės informacijos palyginamumą, praėjusio ataskaitinio laikotarpio finansiniai duomenys taip pat turi būti atitinkamai pergrupuoti. Tuo atveju, kai praėjusio ataskaitinio laikotarpio palyginamosios informacijos pergrupuoti neįmanoma arba tai padaryti neracionalu, viešojo sektoriaus subjektas aiškinamajame rašte turi nurodyti priežastį, dėl kurios informacijos pergrupuoti netikslinga, taip pat pokyčių, kurie įvyktų, jei sumos būtų pergrupuotos, pobūdį.

37. Jeigu VSAFAS nenurodyta informacija gali būti reikšminga finansinių ataskaitų informacijos vartotojams, tokia informacija turi būti nurodoma aiškinamajame rašte.

38. Finansinių ataskaitų tinkamumas jos vartotojų sprendimams priimti priklauso ne tik nuo informacijos turinio, bet ir nuo reikšmingumo. Reikšminga informacija yra tokia, kurios nepateikimas arba klaidingas pateikimas gali iškreipti ataskaitą ir paveikti informacijos vartotojų priimamus sprendimus. Informacijos reikšmingumas priklauso nuo ūkinių operacijų ar ūkinių įvykių turinio ir sumos dydžio. Atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes lemiamas veiksnys gali būti arba ūkinių operacijų ar ūkinių įvykių turinys, arba sumos dydis, arba abu kartu. Pavyzdžiui, pajamos iš tos pačios veiklos sudedamos, net jei jų atskiros sumos yra didelės. Tačiau reikšmingos sumos, kai jas lėmusių ūkinių operacijų ar ūkinių įvykių turinys skiriasi, aiškinamajame rašte pateikiamos atskirai.

39. Viešojo sektoriaus subjektas savo apskaitos politikoje nustato savo ir (arba) pavaldžių viešojo sektoriaus subjektų apskaitoje taikytiną reikšmingumo kriterijų, atsižvelgdamas ir į ūkinės operacijos ar ūkinio įvykio pobūdį, ir į sumos dydį. Reikšmingumo kriterijus gali būti nustatomas kaip absoliutus arba santykinis dydis.

40. Detalesnė informacija apie straipsnius, kuriuose nurodytos sumos yra reikšmingos, jei šios informacijos privalomas pateikimas nėra reglamentuotas VSAFAS, aiškinamajame rašte turėtų būti pateikiama atskirai.

41. Turtas ir įsipareigojimai, pajamos ir sąnaudos bei pinigų įplaukos ir išmokos finansinėse ataskaitose nurodomi atskirai. Jų tarpusavio užskaita atliekama, tik jei kitas VSAFAS reikalauja arba leidžia ją atlikti. Tarpusavio užskaita finansinės būklės ir veiklos rezultatų ataskaitose sumažina finansinių ataskaitų informacijos vartotojų gebėjimą teisingai įvertinti ūkines operacijas bei ūkinius įvykius ir įvertinti būsimuosius viešojo sektoriaus subjekto pinigų srautus.

42. VSAFAS numatytais atvejais pajamų ir sąnaudų straipsnių tarpusavio užskaita gali būti atliekama finansinėse ataskaitose pateikiant tik rezultatą (t. y. iš pajamų atėmus atitinkamas sąnaudas): pelną arba nuostolį. Pavyzdžiui, rezultatas – pelnas arba nuostolis, turi būti rodomas perleidus ar pardavus ilgalaikį turtą, keičiant užsienio valiutą.

43. Kai kuriais atvejais praėjusio (-ių) ataskaitinio (-ių) laikotarpio (-ių) finansinėse ataskaitose pateikiama informacija tebėra svarbi ataskaitiniu laikotarpiu, todėl turi būti pateikiama ir ataskaitinio laikotarpio aiškinamajame rašte.

Pavyzdžiui, teismo ginčo, kuris prasidėjo ankstesniu ataskaitiniu laikotarpiu, baigtis paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną buvo neaiški. Ataskaitinio laikotarpio finansinėse ataskaitose turi būti pateikta išsami informacija apie ginčo eigą, kadangi finansinių ataskaitų informacijos vartotojams yra svarbu žinoti, kad neaiškumas, susijęs su teisiniu ginču, tebebuvo paskutinę dieną ir kad per ataskaitinį laikotarpį buvo imtasi veiksmų jį išspręsti.

VI. FINANSINIŲ ATASKAITŲ ELEMENTAI, JŲ PRIPAŽINIMO KRITERIJAI, PERGRUPAVIMAS IR ĮVERTINIMAS

44. Finansinių ataskaitų elementai, naudojami viešojo sektoriaus subjekto finansinei būklei ir veiklos rezultatams įvertinti, yra tokie:

- 44.1. turtas;
- 44.2. finansavimo sumos;
- 44.3. įsipareigojimai;
- 44.4. grynasis turtas;
- 44.5. pajamos;
- 44.6. sąnaudos.

45. Finansinių ataskaitų elementai pripažįstami apskaitoje, kai tenkina šiuos pagrindinius pripažinimo kriterijus, jei kituose VSAFAS nenurodyta kitaip:

45.1. atitinka šiame, kituose VSAFAS ir Viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatyme apibrėžtas sąvokas;

45.2. pagrįstai tikėtina, kad iš turto bus gauta ekonominės naudos ateityje, o už įsipareigojimus bus atsiskaityta turto;

45.3. finansinių ataskaitų elemento vertė gali būti patikimai įvertinta.

46. Šio standarto 44.1–44.4 punktuose nurodyti finansinių ataskaitų elementai apibūdina viešojo sektoriaus subjekto finansinę būklę ir pateikiami remiantis 2-ojo VSAFAS „Finansinės būklės ataskaita“ nurodytais reikalavimais, o 44.5–44.6 punktuose nurodyti elementai naudojami viešojo sektoriaus subjekto atliekamų valstybės funkcijų veiklos rezultatams įvertinti ir pateikiami remiantis 3-iajame VSAFAS „Veiklos rezultatų ataskaita“ nurodytais reikalavimais.

47. Kiekvienas finansinių ataskaitų elementas paprastai skirstomas į grupes (pavyzdžiui, finansinės būklės ataskaitoje turtas skirstomas į nematerialųjį, ilgalaikį materialųjį, ilgalaikį finansinį, kitą ilgalaikį, biologinį, trumpalaikį turtą). Kiekviena tokia grupė gali būti skirstoma į dar smulkesnes grupes (pavyzdžiui, finansinės būklės ataskaitoje trumpalaikis turtas skirstomas į atsargas, išankstinius apmokėjimus, per vienus metus gautinas sumas, trumpalaikes investicijas, pinigus ir pinigų ekvivalentus). Kai dėl tam tikrų priežasčių keičiamas priskyrimas prie tam tikros grupės, toks pakeitimas vadinamas pergrupavimu (pavyzdžiui, nusprendus viešojo sektoriaus subjekto veikloje naudotą ilgalaikį materialųjį turtą parduoti, toks turtas priskiriamas prie viešojo sektoriaus subjekto trumpalaikio turto, t. y. pergrupuojamas).

48. Finansinių ataskaitų elementai gali būti įvertinami įvairiais būdais ir jų deriniais:

- 48.1. įsigijimo savikaina;
- 48.2. tikrąja verte;
- 48.3. realizavimo verte;
- 48.4. grynąja realizavimo verte;

48.5. dabartine verte.

49. Viešojo sektoriaus subjektas, vertindamas finansinių ataskaitų elementus, taiko atitinkamuose VSAFAS nustatytus būdus.

Priedo pakeitimai:

Nr. [1K-476](#), 2009-12-24, Žin., 2009, Nr. 157-7103 (2009-12-31), i. k. 1092050ISAK001K-476

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos finansų ministerija, Įsakymas

Nr. [1K-444](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 147-5920 (2008-12-23), i. k. 1082050ISAK001K-444

Dėl kai kurių finansų ministro įsakymų, kuriais patvirtinti viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartai, pakeitimo

2.

Lietuvos Respublikos finansų ministerija, Įsakymas

Nr. [1K-476](#), 2009-12-24, Žin., 2009, Nr. 157-7103 (2009-12-31), i. k. 1092050ISAK001K-476

Dėl finansų ministro 2007 m. gruodžio 28 d. įsakymo Nr. 1K-388 "Dėl viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės 1-ojo standarto patvirtinimo" pakeitimo